

СЕКЦІЯ 2.

СУСПІЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ, РЕГІОНІВ. ПІДПРИЄМСТВ ТА БІЗНЕСУ

ПАТРІОТИЗМ ЯК ОДИН ІЗ ЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Карпун М.В.,

*студентка кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна
e-mail: marunakarpun13@gmail.com*

Голобородько Т.В.,

*к. е. н., старший викладач кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,
Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна
e-mail: holoborodko@knu.edu.ua
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-9289-8932>*

Для сучасної України надзвичайно важливою є проблема формування спільних національних цінностей, які об'єднують громадян в єдину націю. У зв'язку з цим для інститутів державної служби та служби в органах місцевого самоврядування постає завдання обґрунтування мети та напрямків системних реформ у державному управлінні, які були б зорієнтовані на підвищення ефективності діяльності всіх органів влади, захист національних інтересів нашої Вітчизни, примноження національних цінностей і традицій [1].

Особливо це повинно реалізовуватися та проявлятися в публічній діяльності.

Етична поведінка державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування ґрунтується на принципах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, визначених Законами України «Про державну службу» і «Про службу в органах місцевого самоврядування», а також загальних вимогах до поведінки цих осіб, визначених Законом України «Про запобігання корупції» [2].

Ці принципи найбільшою мірою виявляють соціальну природу публічної служби як служіння суспільству, народу, країні в цілому. Для виконання цих функцій публічні службовці повинні мати такі риси, як почуття обов'язку, уміння і навички у сфері забезпечення суспільних інтересів, здатність робити добро людям та патріотизм.

Патріотизм - відданість та вірне служіння Українському народові [3]. Патріотизм – (грец. *patre* - батьківщина) – громадський і моральний принцип, який характеризує відношення людей до своєї країни, який проявляється в певному образі дій і складному комплексі суспільних почуттів, який зазвичай називають любов'ю до батьківщини [4].

Розглянемо основні принципи державної служби (рис. 1).

Рис. 1. Принципи державної служби

На думку Василевської Т. Е. [5] державні управлінці є представниками держави, яка впорядковує, здійснює управління життям країни, представляє державні інтереси на міжнародній арені. Тому тут патріотизм виходить на рівень державного патріотизму, а державні управлінці виявляються «двічі патріотами» - за «велінням серця» та за обов'язком, тобто постають як: особи, які люблять свою вітчизну; професіонали, які представляють інтереси та діють на користь країни, яку унаочнює держава.

Неможливо поставити любов до батьківщини (як і будь-яку любов) в обов'язок, проте, діючи у своїй сфері в інтересах народу, працюючи професійно, державні управлінці тим самим стверджують патріотизм своєю діяльністю, докладають зусиль до гармонізації життя своєї країни.

Для публічних управлінців внутрішня суперечливість вимоги патріотизму міститься в тому, що патріотизм як почуття, як любов до батьківщини має ірраціональну природу й може вступати в конфлікт із такими значимими чеснотами, як неупередженість, безпристрасність, толерантність [5, ст. 98].

Незважаючи на те, що патріотизм як принцип визначено на законодавчому рівні, його дотримання не завжди виконується представником державної служби. Державні службовці зобов'язані діяти лише у спосіб, передбачений Конституцією та законами України. Будучи патріотичними представники державної служби, вони своїми діями також, окрім іншого, будують добробут України.

Отже, не може бути державним службовцем та людина, яка не є патріотом. Дотримання цього принципу проявляється не тільки в любові до Батьківщини, а і до її народу. Це означає, що вся діяльність державної служби має бути спрямована на служіння інтересам і кожного громадянина, і всього народу. Служіння інтересам народу можливо лише за умови запровадження такого

правового режиму взаємостосунків між органами держави і громадянами, за якого людині буде гарантовано як реальне дотримання її прав і свобод, так і надійний правовий захист у разі їх порушення. Забезпечення реалізації такого правового режиму покладається саме на публічну службу.

Список використаних джерел:

1. Говоруха В. В. Патріотизм державного службовця України. Державне будівництво. 2009. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2009_1_47. (дата звернення: 29.10. 2020).
2. Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 05 серпня 2016 р. № 158. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16#Text>. (дата звернення: 30.10. 2020).
3. Про державну службу : Закон України від 10 грудня 2015 р. № 889–VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>. (дата звернення: 30.10. 2020).
4. Філософський енциклопедичний словник: у 6 т. / за ред. В. І. Шинкарук та ін. Київ, 2002. Т. 6. 742 с.
5. Василевська Т. Е. Етика державного управління : підручник / Т. Е. Василевська, В. О. Саламатов, Г. Б. Марушевський ; за заг. ред. Т. Е. Василевської. Київ, 2015. 204 с.